

گزارش کار چهار روز پُر تلاش در دادخواهی خانواده های جانفشانان دهه ۶۰

جمعه دوازدهم مهر ۱۳۸۷

فعالان کانون دفاع از آزادی بیان- گوتنبرگ (سوئد)

گزارش کار

چهار روز پُر تلاش در دادخواهی خانواده های جانفشانان دهه ۶۰
در بیستمین سالگرد کشتار ۶۷ در نمایشگاه بین المللی کتاب گوتنبرگ (سوئد)

فعالان " کانون دفاع از آزادی بیان - گوتنبرگ (سوئد) " در راستای گرامی داشت یاد یاران در بیستمین سالگرد کشتار یاران بیشمار خویش در زندان های سراسر ایران ، با برپایی کمپین گسترده ای در نمایشگاه بین المللی کتاب گوتنبرگ، فریاد خانواده های اعدامیان را در امر دادخواهی آنان به گوش هزاران هزار نفر رساندند.

هر ساله نمایشگاه بین المللی کتاب گوتنبرگ (سوئد) در ماه سپتامبر برپا می گردد. امسال نیز نمایشگاه بین المللی کتاب گوتنبرگ از پنجشنبه تا یکشنبه ۲۵ تا ۲۸ سپتامبر ۲۰۰۸ به مدت چهار روز، با استقبال وسیع بیش از ۱۰۰ هزار نفر روبرو گردید. فعالان " کانون " بر آن شدند که بیستمین سالگرد کشتار

تابستان ۶۷ را با حضور فعال خویش در این نمایشگاه گره بزندان صدای اعتراض دادخواهی پدران و مادران، همسران و فرزندان و جانفشانانی باشند که طی دو کشتار جان باختند و امروز نیز رژیم تاریک اندیش جمهوری اسلامی، امکان تجمع و گرد همایی ها و فریاد دادخواهی آنان را به خشن ترین شکل سرکوب می سازد.

ما بر آن شدیم که در فضای نمایشگاه بین المللی کتاب گوتنبرگ ؛ سهم کوچکی را در برابر هزاران هزار نفر و در کنار دهها و صد ها نویسنده، شاعر، موسیقیدان و صاحب نظر در مسائل مختلف که از چنین فضای فرهنگی و اجتماعی- سیاسی دیدن می کنند. صد ها نشست، کنفرانس، جلسات بحث و گفتگو که در رابطه با معرفی کتاب و انتشار آخرین داده های علمی فرهنگی و اجتماعی در سالن های نمایشگاه بر گزار می گردد. بهره گیریم .

به همین مناسبت کانون دفاع از آزادی بیان- گوتنبرگ با گشایش غرفه ای فعالیت همه جانبه ای را در معرفی کتب زندان و عرضه نمایشگاهی از کتاب های پُر شمار نوشته شده پیرامون زندان به زبان های فارسی - سوئدی- انگلیسی و آلمانی ، مراجعه کننده گان را در جریان وضعیت زندان های ایران و دو کشتار سال ۶۰ و ۶۷ قرار داد.

پخش اطلاعیه ای به زبان انگلیسی در هزاران برگ که موضوع چگونگی کشتار دهه ۶۰ و بویژه سال ۶۷ را با خود داشت ، همچنین نمایش فیلم مستند که با همکاری کانون و فعالان " گفتگوهای زندان " فراهم آمده بود ، در کنار غرفه

به نمایش گذاشته شده بود که هر مراجعه کننده ای را به خود مشغول می داشت .

غرفه ما با نقشه ایران در زنجیر که بر سقف آن آویزان بود ، هر بیننده ای را به خود جلب می کرد. نمایشگاه عکس که دهها عکس از ابعاد جنایات رژیم از اعدام های خیابانی ، شکنجه – سنگسار- شلاق و دستگیری ها را نشان میداد تمامی فضای غرفه را پوشانده بود.

فعالان " کانون دفاع از آزادی بیان - کونتبرگ (سوئد) " با تدوین نامه سرگشاده ای که عنوان برجسته:

سکوت گونه ای تائید است!

سازمان های بین المللی زیر:

سازمان عفو بین الملل (امنستی انترناسیونال)

کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد

سازمان صلیب سرخ جهانی

گزارشگران بدون مرز

رونوشت به: وزارت امور خارجه سوئد و کمیسیون حقوق بشر پارلمان سوئد، را مخاطب قرار می داد، آورده اند: رژیم جمهوری اسلامی ایران در رابطه با بزرگترین پاکسازی مخالفین در تاریخ حاکمیت سیاه خود در دهه شصت و بویژه کشتار جنایت بار سال ۱۳۶۷ که با بیش از ۵۰۰۰ اعدامی در بیست سال پیش انجام گرفت، تاکنون سکوت کرده است.

خانواده های جانفشنان کشتار دهه ۶۰ ، سالها پیش اعلام کرده اند ، ما بازماندگان و خانواده های داغدار مصرانه می خواهیم:

- ۱- اسامی کامل جانفشنان ، زمان اعدام و محل دفن عزیزان ما را اعلام نمایند .
- ۲- از دفن کسان دیگر بر خاک جان باختگان ما جلوگیری شود .
- ۳- مانع نشانه گذاری و گل کاری در مزار و محل خاک سپاری عزیزان ما نشوند .

امسال نیز تحت عنوان ؛ دادخواهان کشتار ۶۷ طی نامه ای نوشته اند : در کدامین آئین ، مسلک و قانون خانواده های داغدار

را از حضور بر سر مزار عزیزان خود مانع می شوند، آنهم به خشن ترین شکل که البته برای ما خانواده های داغدار در طی این ۲۰ سال تازگی نداشته و ندارد. چرا بجای پاسخگویی به سئوالات ما در رابطه با چگونگی اعدام عزیزانمان، که به چه جرمی آنها را که عموماً طبق قوانین خود جمهوری اسلامی به زندان محکوم شده بودند این چنین در بیدادگاههای چند دقیقه ای محکوم و اعدام نمودید و آنها را دسته جمعی و به شکل مخفی و شبانه در گورستانی پرت و دور افتاده دفن نمودید، به ما نیز حمله می کنید؟ چرا مانع برگزاری مراسم برای آنها می شوید؟ چرا ما را از حضور بر سر گورهای بی نام و نشان آنان نیز منع می کنید؟ ما خانواده های این جانفشنان قاطعانه و روشن اعلام می کنیم که : تا جان در بدن داریم از یادشان نمی کاهیم و همیشه و تا روزی که عاملان و آمران این جنایت ضد بشری افشا و محاکمه نشوند و عدالت در مورد آنها اجرا نشود ، به راه خود ادامه خواهیم داد .

بدین وسیله ما امضا کنندگان زیراز کلیه حقوق شهروندی و قانونی این خانواده ها درداد خواهی علیه آمران و عا ملان این جنایت بشری حمایت نموده و خواهان شفاف سازی و روشن شدن حقیقت در رابطه این اعدام های دسته جمعی میباشیم. پایان برگ دادخواهی که به زبان انگلیسی تدوین شده تا حال صد ها امضاء جا گرفته است. نکته گفتنی آنکه ؛ غرفه ما در طی چهار روز توسط فعالان کانون و مهمانان شهر ما ، زندانیان سیاسی رژیم جمهوری اسلامی ، بویژه با حضور سودابه اردوان، مرجان افتخاری- میترا لاگر ، علی دروازه غاری و آقای عباس مظاهری زندانی سیاسی زمان شاه و نویسنده کتاب : (شکوفه های درخت انار، یادهای ۴۷۹۱ روز زندان در دیکتاتوری شاهنشاهی ۱۳۵۷- ۱۳۴۴) ، پوشش خبری داده شد. فعالان " کانون " با مراجعه به غرفه امنستی انترناشیونال و غرفه اتحادیه نویسندگان سوئد، و سایر غرفه ها امکان حمایت و همراهی آنان با کمپین چهارروزه ما را فراهم آوردند. جدا از این یادمان یاد یاران نیز با عنوان:

بیست و هفت سال بعد از کشتار ۶۰ و بیست سال بعد از کشتار و جنایت فراموش نشدنی ۶۷

در روز جمعه ؛ ۲۶ سپتامبر ۲۰۰۸، ساعت ۶ تا ۱۰ شب در سالن اجتماعات خانه مردم شهر گوتنبرگ بر پا گردید .

ابتداء برنامه توسط یک تن از فعالان کانون ، با خواندن شعری از حسین صدرایی اشکوری که در حکم وصیت نامه وی، واپسین گل واژه های جسارت ودلاوری شاعر، نویسنده، مترجم و عضو کانون نویسندگان ایرن که خود در کشتار سال ۶۷ در کنار دیگر برادرش علی صدرایی اشکوری جان باخت: برهنه پای بر تیغ/ برهنه تن در آتش/ قد افراخته از آزمون سرخ میگذرم/ و سرنوشت نه پیشاپیش من / که چون سگی رانده / به دنبال میبود.

سبکبال می گذرم / سراپا همه خورشعله / بر آتش و تیغ / با قلبی آکنده از امید بهاران و کول پشته ای / سرشار از فریاد و رنج / رنج، رنج / رنج های تلخ مردم سرزمینم که فرداهای آستن را می زایاند، / و فریاد، فریاد / فریادهای سرخ رفیقانم / که فلق را خونرنگ می کند. می گذرم / بر تافته و عاشق / با تیری در قلب / تیری در گلو / و پرنده کوچکی در دهان که با هزاران لهجه / برای پیروزی مردم / نغمه می خواند.

همه حاضرین را فراخواند که با یاد همه انسان ها ئی که در راستای تحقق آزادی و دموکراسی بر سر آرمان های خویش ایستادند و جان باختند، به پا خیزند و یک دقیقه سکوت اختیار کنند .

پس آنگاه پنج سخنران مهمان: سودابه اردوان- مرجان افتخاری - فریبا مرزبان - میترا لاگر و علی دروازه غاری ، به پانل جمعی دعوت شدند. هر کدام به مدت ۲۰ دقیقه با حاضرین به صحبت پرداختند. پس آنگاه به مدت ۱۵ دقیقه استراحت داده شد. در این فاصله گروه تاتر ایده، صحنه را برای نمایش خود آماده نمود. نمایش با الهام از عنوان کتاب شاعر آزاد ه احمد شاملو؛ "کاشفان فروتن شوکران" با بازی دلپسند افراد گروه در رابطه با ابعاد جنایات رژیم نسبت به گروههای مختلف اجتماعی، به اجرا گذاشته شد که با استقبال حاضرین روبرو گردید.

باردیگر سخنرانان به پانل دعوت شدند و بخش پرسش و پاسخ با مهمانان سخنران به پیش برده شد. در این فاصله بخشی از حاضرین با طرح پرسش های خود با سخنرانان در رابطه با بیان نظرات آنان، با یکایک شان به گفت و شنود پرداختند. این بخش از برنامه نیز با یاد همه جانفشانان دو کشتار ۶۰ و ۶۷ و همه مبارزان جنبش های اجتماعی ایران که هرروزه در کوچه و پس کوچه های خیابان های ایران دستگیر و به زندان کشیده می شوند و به احترام حضورشاهدان عینی جنایات رژیم درزندان های اوین - گوهردشت و قزل حصارو... با دعوت مجری برنامه ؛ جمعیت به پا خواستند و با کف زدن های خود در یک دقیقه ، یاد آن عزیزان را گرامی داشتند.

پایان بخش برنامه جمعه شب، اجرای موسیقی آقای فریبرزکرمی بود که با سه تارخویش وخواندن چندین ترانه و سرود که تمامی حاضرین سالن با ایشان همصدا شدند. شور و نشاط ویژه ای به جمع بخشید و تداعی گریاد همه آن جان هائی شد که خود سرود خوانان این ترانه ها بودند. در مجموع صدای اعتراض ما طی این چهار روز توسط رادیو و تلویزیون های محلی و سراسری، رادیو برابری و تلویزیون کومله، رادیو سراسری بخش فارسی پژواک، رادیوهمبستگی استکھلم، رادیو و تلویزیون نور، رادیو سپهر، رادیو صبح شنبه با شما، رادیو ایران همراه، ضبط و پخش گردید. همچنین مساعدت شرکت کنندگان درشب یادمان و غرفه کتاب از صندوق فعالیت های کانون نیز چشمگیر بود. ما به سهم خویش از این همه پشتیبانی جامعه ایرانیان و همراهی تمامی این رسانه ها کمال تشکر را داریم .

فعالان کانون دفاع از آزادی بیان - گوتنبرگ(سوئد)

۲۹ سپتامبر ۲۰۰۸